

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/243/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121202211
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7121202211.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a Mgr. Miloša Greguša v právnej veci oprávnenej I. S. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Y. na Q. ul. č. XX zastúpenej Mgr. Vandou Durbákovou advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Krivej ul. č. 23 proti povinnému M. S. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu v Y. na Q. ul. č. XX t.č. v Y. na R. ul. č. XX zastúpeného JUDr. Slávkou Kováčovou advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach na Štúrovej ul. č. 20 v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávnenej s maloletou T. S. nar. XX.X.XXXX zastúpenou kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Košice o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 3.5.2022 č.k. 11Em/1/2021-133 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh oprávnenej, ktorým sa domáhala výkonu uznesenia Okresného súdu Košice I sp.zn. 18P/16/2016 zo dňa 3.6.2020 čo do realizácie striedavej starostlivosti o maloletú T. S. nar. XX.X.XXXX proti povinnému M. S. nar. XX.X.XXXX.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh matky, ako oprávneného rodiča na výkon rozhodnutia, nie je dôvodný a návrh zamietol. Uviedol, že k výkonu rozhodnutia možno pristúpiť len vtedy ak povinný, bezdôvodne a zámerne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu. Podrobne vykonaným dokazovaním nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali návrhu oprávnenej vyhovieť. Bol toho názoru, že k istej forme styku dochádza i keď je zrejmé, že takto realizovaný styk sa nezhoduje s predstavami oprávnenej. V danom prípade však kvalitu a kvantitu styku výrazne determinuje odmietavý postoj maloletej k oprávnenej, ktorý je v konaní preukázaný správami kolízneho opatrovníka, vyjadreniami povinného, sestry maloletej a v neposlednom rade aj vyjadreniami oprávnenej. Pre rozhodnutie súdu v tomto konaní nie je rozhodujúcim kritériom či incident, ktorý viedol maloletú k opusteniu domácnosti oprávnenej sa stal tak ako to popisuje maloletá alebo tak ako to opisuje oprávnená, svedkyňa alebo povinný, ale je rozhodujúce to, že ako to subjektívne vníma maloletá. Maloletá opakovane s časovými odstupmi pred kolíznou opatrovníčkou vyjadrila svoj odmietavý postoj k oprávnenej a súd bol toho názoru, že správanie maloletej, ktorá už je vo veku keď dokáže sama vyjadriť svoj názor je ospravedliteľným dôvodom prečo nedochádza k styku v súlade s exekučným titulom. Z vykonaného dokazovania nezistil také skutočnosti, ktoré by ovplyvňovali negatívne styk a dali by sa objektívne pričítať za vinu povinnému v dôsledku, ktorých by bolo potrebné nariadiť výkon rozhodnutia. V ďalšom uviedol, že styk oprávnenej a maloletej výrazne negatívne ovplyvňuje správanie samotnej oprávnenej, ktorá v napätej rodinnej situácii nedostatočne zohľadňuje prania maloletej týkajúce sa priebehu styku a aj osôb, ktoré by pri styku mali byť prítomné. Pozornosti súdu taktiež neušlo to, že oprávnená na niektoré stretnutia neprišla vôbec a na niektoré meškala, čo rozhodne neovplyvňuje pozitívne na maloletú.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie oprávnená a navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a výkon rozhodnutia v zmysle jej návrhu nariadil, alternatívne

zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadi výkon rozhodnutia v zmysle jej návrhu. Uviedla, že so závermi súdu sa nestotožňuje. Podľa jej názoru pochybil, ak neposúdil celú situáciu a v súčasnosti deklarovaný odmietavý postoj mal. T. k stretávaniu sa s ňou a správanie sa povinného komplexne. Namietala, že súd prvej inštancie o jej návrhu rozhodol 12 mesiacov, pričom neprijal žiadne účinné opatrenia, aby zabránil postupnému narúšaniu vzťahu maloletej k nej. Uvedená doba bola neprimeraná aj vzhľadom na predmet konania, súd nepostupoval urýchlene aj napriek urgencii z jej strany, čím došlo k porušeniu jej práv a maloletej. V ďalšom uviedla, že súd ignoroval ňou tvrdené skutočnosti a síce, že maloletá bola v minulosti často svedkyňou násilného správania sa povinného voči nej, bála sa ho, z čoho vyplýva aj jej zmena postoja. Súd sa naopak priklonil k tvrdeniam povinného, že odmietavý postoj maloletej k nej pramení z údajného incidentu, ku ktorému malo dôjsť v čase spolužitia v jednej domácnosti. Nekriticky si tak osvojil tvrdenia povinného, ktoré žiadnym spôsobom nepreukázal, napr. nadmerné požívanie alkoholu. Nevenoval sa však jej tvrdeniam, že odmietavý postoj maloletej môže prameniť z obáv z povinného, strachu z jeho osoby, resp. jeho manipulácii maloletej. Taktiež ignoroval fakt, že povinný bol v minulosti uznaný vinným z priestupku za násilné správanie sa voči nej. Z odôvodnenia rozhodnutia - rozkazu o uložení sankcie zo dňa 10.8.2018 tiež vyplývalo, že jedným z podkladov na rozhodnutie bol aj úradný záznam o zaistení povinného zasahujúcou hliadkou PZ, z ktorého vyplynulo, že na mieste prítomná dcéra oznamovateľky (maloletá T.) potvrdila fyzické a verbálne napadnutie povinným a potvrdila, že ho bojí. Aj za prítomnosti hliadky povinný maloletej opakovane vulgárne nadával a aj napriek výzvam polície, aby od vulgarizmov upustil, pokračoval v nich, na základe čoho bolo rozhodnuté o jeho zaistení. Od odchodu povinného s maloletou zo spoločnej domácnosti v januári 2021 nemá žiaden kontakt s maloletou. Nesúhlasila tak so záverom súdu, že jej styk s maloletou sa realizuje. Bolo zrejmé, že v minulosti mala s maloletou blízky vzťah, trávili spolu voľný čas, aj tesne po odchode zo spoločnej domácnosti ju maloletá kontaktovala, no postupne bol ich kontakt sporadický a ostatné týždne prakticky žiaden. Trvala na tom, že styk s maloletou sa podľa rozhodnutia súdu nerealizuje a že v danom prípade neexistuje ospravedlniteľný dôvod na strane povinného, aby sa nepodrobil súdnemu rozhodnutiu. Súd prvej inštancie v tomto smere vec nesprávne právne posúdil. Povinný nerobí nič pre to, aby maloletú na kontakt s ňou motivoval, práve naopak, nevyklučuje, že je to práve povinný, ktorý maloletej v kontakte s ňou bráni, resp. jej ho zakazuje, aj keď navonok deklaruje opak. Maloletá s najvyššou pravdepodobnosťou má naďalej z neho strach. Podľa informácií ktoré má, je maloletá izolovaná, prakticky nikam nechodí. Svoju dcéru nespoznáva, pripadá jej, že jej dookola vykladá naučené vety, má podozrenie, že správy jej píše povinný v jej mene, aj keď on to samozrejme popiera. Z obáv o maloletú žiadala kolízneho opatrovníka aj o vykonanie neohláseného šetrenia pomerov v domácnosti povinného, avšak nemá informáciu, žeby sa to zrealizovalo. Taktiež ani kolízny opatrovník, o ktorého správy sa tiež súd opieral, nedostatočne prešetril, či existujú na strane povinného ospravedlniteľné dôvody pre nerešpektovanie súdneho rozhodnutia. Povinný sám nepopiera, že v čase, kedy príde po dcéru je doma, avšak do styku nezasahuje, je údajne v inej izbe. Uviedol, že rozhodnutie necháva na maloletej. Podľa nej súd prvej inštancie tak dospel k neprávnomu záveru, že na strane povinného neexistujú skutočnosti, ktoré by negatívne ovplyvňovali styk maloletej s ňou. Ako oprávnený rodič mala naopak za to, že vykonaným dokazovaním, najmä z vyjadrení povinného jednoznačne vyplynulo, že nerobí maximum pre realizáciu styku podľa rozhodnutia súdu. Viac ako 14 mesiacov nemá plnohodnotný kontakt s maloletou, nemá možnosť s ňou samostatne tráviť čas bez prítomnosti povinného, tak ako jej to umožňuje vykonateľné súdne rozhodnutie. V princípe sa jej kontakt s dcérou obmedzuje na pár minút pred dverami, kde maloletá s povinným býva, kedy si vypočuje, že dcéra s ňou nejde a chce byť s ním, ktorý je najlepší. V záujme maloletej je, aby mala kontakt s oboma rodičmi a mala príležitosť si s nimi budovať vzťahy a taktiež obaja rodičia majú právo podieľať sa na výchove svojho dieťaťa. Poukazuje na Nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 46/2013 a rozhodnutia ESLP. Od odchodu povinného zo spoločnej domácnosti styk v uskutočňovanej forme neposkytuje priestor na rozvíjanie vzťahov s maloletou, tieto stagnujú až sa narúšajú, čo rozhodne nie je v jej prospech. Súd prvej inštancie sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe súdov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala za nezákonné a v rozpore so záujmami maloletej.

4. Povinný vo vyjadrení k odvolaniu oprávnenej navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Mal za to, že oprávnená neuviedla žiadne nové skutočnosti, opakuje tie isté vety, ktoré už uviedla vo vyjadrení a na pojednávaniach. Mal za to, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s právnou, aj skutkovou otázkou a v podstate správne vo veci rozhodol s tým, že návrh oprávnenej zamietol ako nedôvodný. Oprávnená síce v odvolaní opisuje rôzne skutočnosti, avšak tieto nemajú absolútne žiadny vplyv a netýkajú sa výkonu rozhodnutia. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že stretnutia oprávnenej a mal. T. prebiehajú, avšak sú kratšie z dôvodu, že mal. T. odmieta

byť dlhšie s oprávnenou. Táto situácia zrejme vyplynula z prežitého, keď ešte bývala s oprávnenou a maloletá v nej zrejme nemá dôveru. To však neznamená, že na stretnutie s oprávnenou dcéru nepripravuje, práve naopak, dcéra je stále na stretnutie pripravená. Dohovára jej, že je potrebné sa s oprávnenou stretnúť, avšak v žiadnom prípade ju nemôže nútiť násilím aby s ňou išla, keďže by stratil dôveru aj on. Maloletá zrejme zle prežíva predošlé správanie oprávnenej voči nej. V odvolaní oprávnená uviedla, že nemá prakticky žiaden kontakt s maloletou, čo však nie je pravda, keďže oprávnená sa s maloletou stretáva v sobotu, v nedeľu každý druhý víkend, keď príde za ňou. Myslí si, že problém nie je v tom, že by malotej nedovolil a nepripravil ju na styk, práve naopak, problém je v samotnej oprávnenej. Uvedené vyplýva aj z jej správania, ktorá ani nemá chuť priblížiť sa k malotej, keďže sa stalo, že maloletá ju viackrát prosila, aby išla s ňou len na zmrzlinu, prípadne pod blok, avšak to rezolútne odmietla s tým, že má svoj program. Bol toho názoru, že pokiaľ by oprávnená mala eminentný záujem o stretávanie sa s mal. dcérou, tak využije každú možnosť na zblíženie a kontakt s ňou. Oprávnená však namiesto pokusu o zblíženie neustále v každej oblasti ho iba obviňuje s tým, že on by mal byť na vine, že sa nestretáva s maloletou, ktorá skutočnosť však nie je pravdivá a vyplynula aj z rozsiahleho dokazovania. Práve naopak, snaží sa vyjsť oprávnenej v ústrety, dokonca ju aj pozval k nim, nech príde na kávu, a tak môže byť dlhšie s maloletou. Snažil sa nadviazať s oprávnenou kontakt, keďže si uvedomuje, že by mali spolu lepšie vychádzať, avšak oprávnená to rezolútne odmietla. V ďalšom uviedol, že oprávnená s ním nekomunikuje a namiesto toho si vynucuje sedenie u psychológa, ktoré v konečnom dôsledku odmieta. Oprávnená by mala pochopiť, že stretnutie s maloletou nie je potrebné vynucovať cez výkon rozhodnutia, ale sama by mala byť v tomto smere súčinná a bol presvedčený, že v tomto prípade by sa situácia aspoň trochu vyriešila a vylepšila. Záverom poukázal na to, že oprávnenej v styku s maloletou nebráni, návrh na výkon rozhodnutia je absolútne neopodstatnený a zbytočný, pričom oprávnená sa snaží vynútiť si styk s maloletou dcérou výkonom rozhodnutia, avšak zrejme nechápe, že takýmto spôsobom to nikdy nemôže fungovať.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu oprávnenej uviedol, že mal. T. bola vypočutá celkom 4-krát, deklarovala svoj odmietavý postoj k stretávaniu sa s oprávnenou a aj na základe tejto skutočnosti odporučil nariadenie znaleckého dokazovania, ktorého účelom bude okrem iných skutočností posúdiť a objasniť, čo je hlavnou príčinou takéhoto odmietavého postoja malotej voči oprávnenej. Poukázal na vyhodnotenie výchovného opatrenia nariadeného rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, v ktorom psychológ skonštatoval, že oprávnená reflektovala svoju motiváciu vo vzťahu k realizácii stretávania sa s maloletou, ktoré sa nerealizuje z dôvodu odmietavého postoja malotej. Psychológom bol povinný poučený o dôležitosti aktívnej podpory a pozitívnej motivácie malotej k realizácii styku s oprávnenou. Rodičovská komunikácia je disharmonická, do značnej miery podmienená interpersonálnym konfliktom medzi nimi. V neposlednom rade poukázal na vyjadrenie vo veci odvolania v konaní o neodkladnom opatrení zo dňa 21.3.2022 o poskytovaní odborného poradenstva oprávnenej a malotej, následné asistované stretávanie sa malotej s oprávnenou bude pre opätovné rozvíjanie vzťahu medzi nimi, na ktorý oprávnená neustále poukazuje vo svojich vyjadreniach, že bol dobrý, prospešný a v najlepšom záujme malotej.

6. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu kolízneho opatrovníka a povinného naďalej trvala na zrušení uznesenia súdu prvej inštancie a nariadení výkonu rozhodnutia. Povinný uviedol, že nebráni jej kontaktu s maloletou, naopak, že ho podporuje, avšak nemôže dcéru nútiť stretávať sa s ňou, ak ona stretávanie odmieta. Taktiež uviedol, že styk s dcérou v princípe prebieha a realizuje sa každý druhý víkend, avšak kratšie, keďže dcéra s ňou odmieta odísť. Podľa neho nie je možné styk s dcérou vynútiť výkonom rozhodnutia. Kolízny opatrovník vo vyjadrení poukázal na odmietavý postoj malotej k nej s tým, že je aj na odbornom posúdení znalca, ktorý bol ustanovený v konaní o zmenu úpravy práv a povinností k malotej, aby odborne posúdil jeho príčinu. K uvedenému uviedla, že naďalej trvá na tom, že povinný nerobí nič, aby malotej na kontakt s ňou motivoval a je podľa nej vysoko pravdepodobné, že maloletá deklarovala navonok odmietavý postoj práve pod vplyvom povinného, jeho manipulácie dieťaťa voči nej, prípadne zo strachu z neho. Poukázala na zodpovednosť povinného, aby kontakt malotej podporoval tak, aby sa styk realizoval v rozsahu určenom súdnym rozhodnutím. Ten však dlhodobo zlyhával, čoho výsledkom je postupné odcudzovanie dcéry a výrazné narušenie ich vzájomného vzťahu. Z uvedeného dôvodu sa spoločne s dcérou zúčastňovali odborného poradenstva v psychosociálnom centre, nariadeného na jej návrh pričom prebiehajú ich osobné stretnutia s cieľom budovať opätovne ich vzájomný vzťah. Povinný uvádzal, že styk s maloletou nie je vynútitelný prostredníctvom výkonu rozhodnutia a je na nej, aby odmietavý postoj dcéry zmiernila. S týmto tvrdením sa nestotožnila, a preto podala návrh na výkon rozhodnutia. Povinný malotej v kontakte s ňou nikdy nepodporoval, naopak ju

izoloval a dostával pod svoj čoraz väčší vplyv. Nariadenie výkonu rozhodnutia je prostriedkom, ktorý práve v takýchto situáciách má potenciál zabezpečiť, aby sa styk s dcérou realizoval v zmysle súdneho rozhodnutia, keďže nežije s dcérou v spoločnej domácnosti, má s ňou kontakt len sporadicky a jej možnosti sú výrazne limitované. Navyše je to povinný, ktorý by mal rešpektovať súdne rozhodnutie a dcéru na styk s ňou pripraviť a v stanovených časoch odovzdať, čo sa však dlhodobo nedeje. Uvedené ostatne sám povinný vo svojich podaniach v zásade potvrdzuje, avšak snaží sa situáciu zľahčovať a ospravedlňovať tým, že styk prebieha pred vstupnými dverami do bytu, avšak z dôvodu odmietavého postoja maloletej je kratší. Uvedené tvrdenia povinného však neobstoja a sú v rozpore s najlepším záujmom maloletej, ktorá má právo na budovanie vzťahu s oboma rodičmi a trávenie plnohodnotného času s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti.

7. Povinný vo vyjadrení k vyjadreniu oprávnenej v celom rozsahu zotrval na svojich vyjadreniach a súhlasil s obsahom správy kolízneho opatrovníka. Oprávnená neuviedla žiadne nové skutočnosti, len opakovala v podstate veci, na ktoré už predtým poukazovala a boli známe aj súdu prvej inštancie. Z celého konania vyplynulo, že na jeho strane sú vytvorené všetky podmienky na to, aby umožnil styk maloletej s oprávnenu a myslí si, že už viac nie je v jeho silách. Maloletá aj napriek všetkému, vzhľadom na prežitú skutočnosť s oprávnenu, odmieta iný styk ako taký, ktorý doteraz prebieha, a to aj po stretnutiach v rámci odborného poradenstva v psychosociálnom centre, kde sa oprávnená stretáva s dcérou, avšak ani tieto stretnutia doposiaľ neprinesli iný prístup maloletej k stretávaniu sa s oprávnenu. Pokiaľ bol v tomto smere neúspešný aj odborník na tematiku týkajúcu sa psychológie dieťaťa, tak už viac urobiť nemôže. Súhlasil so závermi a vyjadrením kolízneho opatrovníka. Opätovne poukázal na to, že oprávnená by jednoznačne mala zmeniť prístup k nemu, mal. dcére a situácia by sa možno vyriešila, ak si získa dôveru dcéry a nebude potrebné si vynucovať styk autoritatívnym rozhodnutím súdu, ktorý v konečnom dôsledku neprinesol žiadnu zmenu.

8. Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

9. Konania o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých detí sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 377 ods. 2 CMP a dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej, ktoré bolo podané v zákonom stanovenej lehote, nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Z doručení, ktoré sa nachádzajú v spise je zrejmé, že oprávnenej bolo napadnuté uznesenie doručené dňa 12.5.2022. Lehotu na podanie odvolania mala do 27.5.2022 vrátať. Odvolanie doručila súdu dňa 24.5.2022, čiže v zákonom stanovenej lehote. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

14. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

15. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

16. Podľa 3 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (vyhláška), súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred

vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

17. Podľa 3 ods. 1 cit. vyhlášky, pri zisťovaní existencie ospravedliteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

18. Právna úprava vyplývajúca z CMP týkajúca sa výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v spojení s vyhláškou MS SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, precizuje postup súdu v rámci vykonávacieho konania a zdôrazňuje ochranu maloletého dieťaťa pred ujmom, ktorá by mohla vzniknúť núteným výkonom rozhodnutia, ukladá súdu povinnosť zohľadňovať nielen správanie sa povinného pri plnení povinností, ale aj správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého, umožňuje súdu i v rámci vykonávacieho konania nariadiť neodkladné opatrenie, a to formou sociálneho, psychologického alebo iného odborného poradenstva. Aj naďalej je povinnosťou súdu zistiť, či pre neplnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia existujú ospravedliteľné dôvody.

19. V danom prípade rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 18P/16/2019 zo dňa 03.06.2020 bolo manželstvo manželov rozvedené. Maloletá bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti rodičov tak, že každý páry týždeň v mesiaci bude maloletá v starostlivosti matky a každý nepáry týždeň v mesiaci bude v starostlivosti otca. Dieťa si rodičia budú odovzdávať a preberať vždy v nedeľu po skončení týždňa, toho ktorého týždňa o 19.00 hod. v bydlisku dieťaťa. Zo strany otca bolo určené výživné vo výške 200,-€. Právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok majú obaja rodičia. Dňa 25.11.2020 podala oprávnená návrh na zrušenie striedavej osobnej starostlivosti sp. zn. 12P/71/2020 a dňa 3.12.2020 podala návrh na zvýšenie výživného sp. zn. 11P/108/2020. Uznesením Okresného súdu Košice I boli spojené uvedené konania, ktoré sú vedené pod sp. zn. 12P/71/2020. Dňa 22.2.2021 podal povinný návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd do rozhodnutia vo veci samej zveril maloletú T. do jeho osobnej starostlivosti a oprávnenú zaviazal prispievať na jej výživu sumou 100,-€ mesačne. Vzhľadom na rozporuplné tvrdenia oboch rodičov s poukazom na skutočnosť, že maloletá T. bola v týchto konaniach trikrát vypočutá kolíznym opatrovníkom bez prítomnosti dospeléj osoby, kedy neustále prejavuje svoje pranie, že chce zostať v starostlivosti povinného, nedostatok schopnosti primeranej konštruktívnej komunikácie rodičov, neschopnosti dohodnúť sa v najlepšom záujme maloletej, kolízny opatrovník navrhol vo veci neodkladného opatrenia upraviť styk matky s maloletou hlavne z dôvodu, aby naďalej nedochádzalo k väčšiemu narušeniu citových väzieb a vzájomného vzťahu matky s maloletou. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 12P/71/2020 zo dňa 22.03.2021 bola maloletá dočasne zverená do osobnej starostlivosti otca až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Matka bola zaviazaná prispievaním na výživu maloletej sumou 30% zo sumy životného minima počnúc dňom 22.03.2021. Voči uvedenému uzneseniu podala oprávnená (matka) odvolanie. Odvolací súd uznesením č.k. 8CoP/133/2021-120 z 11.6.2021 potvrdil uznesenie vo výroku o dočasnom zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca, vo výroku o vyživovacej povinnosti matky a vo výroku o časovom ohraničení trvania neodkladného opatrenia. Zmenil výrok uznesenia o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že po dobu trvania neodkladného opatrenia upravil styk s maloletou tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletou T. každý páry týždeň v sobotu od 10:00 hod. do 18:00 hod. a každý páry týždeň nedeľu od 10:00 hod. do 18:00 hod. bez prítomnosti otca s tým, že matka je oprávnená maloletú v čase určenom pre začiatok styku prevziať v mieste bydliska otca a je povinná maloletú v čase určenom pre koniec styku otcovi odovzdať v mieste jeho bydliska. Otec je povinný maloletú na styk s matkou riadne pripraviť. Zároveň uložil rodičom a maloletej T. S. nar. XX.X.XXXX povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach po dobu šiestich mesiacov. Kolízny opatrovník vo všetkých uvedených konaniach prebiehajúcich na Okresnom súde Košice I zotrval na názore, že nariadenie znaleckého dokazovania vo veci starostlivosti o maloletú sa stalo nevyhnutnosťou, nakoľko jeho nariadenie a samotné vykonanie metódami, ktoré sú pre dieťa najmenej zaťažujúce, najúplnejšie a najdôveryhodnejšie, keď práve znalci sú špecialisti v problematike práce s maloletými deťmi.

20. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu preskúmaného spisu jednoznačne vyplýva skutočnosť, že v danom prípade nejde o situáciu vyžadujúcu zásah v podobne núteného výkonu rozhodnutia, nakoľko nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku rodiča s dieťaťom predpokladá, že súd zistí porušovanie povinnosti uloženej exekučným titulom, pričom toto porušenie povinnosti zaviní ten rodič,

ktorému vykonávané rozhodnutie ukladá povinnosť dieťa na styk pripraviť a oprávnenému rodičovi odovzdať. V predmetnom konaní nemožno vysloviť záver, že povinný svoju povinnosť pripraviť maloletú na styk a riadne ju oprávnenej odovzdať porušuje alebo túto zámerne neplní. Povinný vysvetlil a osvedčil dôvody, pre ktoré sa nerealizoval namietaný styk oprávnenej s maloletou, pričom z vyjadrení rodičov bolo zistené, že aj samotná oprávnená v čase styku s maloletým dieťaťom tento ukončila skôr z dôvodu iných povinností. Oprávnená v odvolacej argumentácii ako aj v priebehu konania poukazovala na chovanie povinného v období ich spolužitia, na jeho násilné správanie, ktoré sa podľa nej prejavuje aj v správaní maloletého dieťaťa a zastávala názor, že kontakt s maloletou nemá práve pre správanie sa povinného. K uvedenému je potrebné doplniť, že zákon špecifikuje len dva odvolacie dôvody proti uzneseniu o nariadení výkonu alebo zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia. Uvedená právna úprava je špeciálna vo vzťahu k právnej úprave § 62 CMP a § 365 CSP, teda, čo sa týka dôvodov, nahrádza všeobecnú úpravu o odvolaní v civilnom mimosporovom poriadku a civilnom sporovom poriadku. Odvolacie dôvody sa teda budú týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali možnosť realizovať výkon rozhodnutia. Nepôjde o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej súdom v základnom konaní. Vykonávací súd sa musí zaoberať len dôvodmi: a/ či exekučný titul nie je vykonateľný, b/ okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobilý zánik uloženej povinnosti. Odvolacia argumentácia oprávnenej je preto v tomto smere nedôvodná, nakoľko sa týka merita rozhodnutia súdu v základnom konaní. Pozornosti odvolacieho súdu neunikla skutočnosť, že hlavným problémom v rodine maloletého dieťaťa je konfliktný vzťah rodičov. Napriek snahe zainteresovaných subjektov nedošlo k posunu riešenia ich problémov, nakoľko rodičia nie sú schopní vzájomnej komunikácie a maloletému dieťaťu takto hrozí emočné preťaženie. Pokiaľ oprávnená v odvolaní poukazuje na najlepší záujem dieťaťa, odvolací súd dodáva, že v najlepšom záujme maloletého dieťaťa je upokojenie a urovanie vzťahov medzi rodičmi, pričom z tohto dôvodu bolo aj nariadené výchovné opatrenie. Je poľutovania hodné, že výchovné opatrenie uložené súdom nespĺnilo svoj účel.

21. V súvislosti s prezentovanými okolnosťami odvolací súd v ďalšom poukazuje na to, že v živote maloletých detí, ako aj rodičov sa vyskytnú situácie, ktoré spôsobia objektívnu nemožnosť dodržať rozhodnutie o úprave styku, či už úplne alebo čiastočne. V žiadnom prípade nie je možné považovať každé nerealizovanie styku rodiča s dieťaťom za spôsobilé byť podkladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, keďže v každom jednotlivom prípade je potrebné skúmať, z akého dôvodu sa styk rodiča s deťmi nerealizoval a či sa jedná o dôvod, ktorý povinný mohol ovplyvniť, alebo zaň dokonca nesie zodpovednosť, t.j. či povinný rodič vedome a zámerne nespĺnil to, čo mu ukladá exekučný titul. Tieto podmienky však na strane povinného naplnené neboli, pričom odvolací súd zastáva rovnaký právny názor ako súd prvej inštancie, že povinný aktívne nebráni oprávnenej v styku s maloletým dieťaťom. Odvolací súd tiež poznamenáva, že ak dôjde k opakovanému nerešpektovaniu súdneho rozhodnutia, súd nie je viazaný návrhom alebo podnetom, postupuje ex offo a výkon rozhodnutia uskutoční podľa § 382 ods. 1, 2 CMP, resp. zvolí postup podľa § 380 a § 381 CMP.

22. Pokiaľ oprávnená v odvolaní argumentuje súdnymi rozhodnutiami vydanými v iných konaniach, je potrebné zdôrazniť, že každé konanie týkajúce sa maloletého dieťaťa a rozhodnutie v danej veci je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôžu byť považované za pravidlo pre iné prípady.

23. Na základe uvedeného odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, pričom v celom rozsahu sa stotožnil s jeho odôvodnením a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

24. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).